

Krönika om diaskanning Av Tulle Rönmyr

Sedan pojkpåsken 2014 har jag jobbat med att skanna in Hamres alla diabilder digitalt, så att de kan bevaras och publiceras. Under senaste veteranlägret kom någon på att Hamre trots allt har väldigt mycket diabilder, från vitt skilda tidsperioder. Vore det inte kul att kunna visa alla dessa bilder för de som stod framför kameran för 30-40 år sedan? Och har inte vi en diaskanner hemma?

Beväpnad med sex tomma magasin och en diaprojektor inhandlad för 30:- på en loppis åkte jag upp till killarnas påskläger och satte igång med sorteringen. Snabbt visade det sig att situationen inte var så illa som jag befarat. Det var trots allt bara ca 900 bilder som låg osorterade i en dammig hög, resten var magasinerade, och även om de flesta magasin inte var märkta så var bilderna i dem i alla fall relativt skyddade. Det visade sig snart att många av bilderna i högen var utsorterade av en anledning. Hopplösa över- och underexponeringar, suddiga bilder, dubbeltagningar, och bilder som helt enkelt inte var särskilt intressanta.

Bilderna låg som sagt i en salig blandning. Ena bilden pågår arbetet med Arhurstugan för fullt, i bilden efter är den inte ens påtänkt och det är istället Tackås som man bygger för fullt på. Vid en närmare granskning visade det sig ganska överflödigt att skanna in vissa bilder. Bilder där det är mycket ryggar och nackar, bilder på samma personer/motiv där enda skillnaden är att någon blundar eller tittar bort... Ibland undrar man om man gör rätt när man sorterar bort en bild.

Alla bilder efterbehandlas digitalt, eftersom skannern inte är särskilt repetitionsnoggrann. Oftast räcker det med att snabbjustera kontrasten och färgbalansen, men ibland höjer jag exponeringen i bilden för att ansikten ska synas tydligare. Jag har räknat ut att det går åt ungefär två minuters arbete för varje bild.

I skrivande stund är drygt 1000 bilder inskannade, och det tror jag är någonstans mellan en tiondel och en åttiondel av bilderna. Som vi alla vet så reste Hampan mycket, och en stor del av bilderna i arkivet är från hans resor. Dessa bilder har jag för tillfället inga planer på att skanna in, men de gör det svårt att uppskatta hur mycket jag har kvar.

Att skanna in allting lär ta tid, men om jag har lärt mig något av allt det här så är det hur viktigt fotografering kan vara. Det är mycket lättare att komma ihåg hur det var att t.ex. bygga Lillstugans veranda om man ser vilka som var med. Och alla yngre får en chans att se hur gården såg ut förr i tiden!